

ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΟ ΠΟΥ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΓΙΝΩ

Τι σημαίνει να είναι καλός διαιτολόγος; Αυτή η ερώτηση πήρε πολύ καιρό για να απαντηθεί μέσα μου. Χρειάστηκε πρώτα να γνωρίσω εσάς! Όταν είδα τα αποτελέσματά των παυεληθών έβαλα τα χέρια μου. Όχι γιατί είχα κάποια εχθρή επιθυμία στην οποία δεν κατάφερα να ελαχίσω, αλλά γιατί δεν μπορούσα να διαπιστώσω ότι ίσως και να χρειαστεί να ασκήσω αυτό το "απέχθε" επαγγελματικά για να βιοποριστώ. Μα να μετατραπώ εγώ σε μία μηχανή αναπαραγωγής τύπων για τους ανθρώπους που έχουν παραπύσω κλά; Να πείσω τους γύρω μου ότι σφειτουν να είναι όλοι ίδιοι χ' τυποποιημένοι σαν εφέφθηλα περιοδικών; Να τους δείχνω δηλαδή ότι δεν πρέπει να βέβονται τη διαφορετικότητα τους; Αυτά επαυαλάμβαναι να φαίναι και φαυα στον εαυτό μου. Μάλλον τότε δεν βεβόμουν εγώ τον εαυτό μου. Χαυώς - σκέφτομαι τώπω πια - αν τον είχα βεβαστεί δεν θα τα είχα επιτρέψει να χίυει ρθχλά μέσα από πηδώρα υπερφακικών φεσηαβμάτων. Όλες αυτές ααρυντικέσ σκέψεις όμως έδωσαν την θέση τους σε υέες συνθετοποιήσεις. Χρειάστηκα μότις 2 συναιτησεις μαις για να σηκείωσω στο προσωπικό μου ημερολόγιο:

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΟΥ ΕΜΑΘΕ Ο ΑΝΤΡΕΑΣ

- Δεν χρειάζεται να είμαστε τέλει, αλλά να προσπαθούμε στοχευμένα.
- Η απώλεια 1,2 kg αντί για 2, δεν είναι τιμωρία για το ότι δεν σηκείωσα $\neq 0$ V στα κυταίρια αλλά ένας δείκτης για να αυτηθηθώ πόσο διαφορετικά υύτησε αυτό το ίδυθημερο ευχρητικά με την έως τώπω ζωή μου.

- Η απώλεια θα έρθει αρκετά σταθερά μέσα από μιαρές χ' αυθαισθητές αλλαγές.
- Ένας αυθόδοτος χ' θετικός άνθρωπος είναι καιρός να παραισύρει και τους κύρω του ε'αυτο το "παχυίδι" αυθόδοφίας.

Πολλές φορές το μόνο που χρειαζόμαστε είναι να βρούμε έναν άνθρωπο στον δρόμο μας και να μας αργυρήσει. Να μας δείξει ότι εμείς (χ' η προσνάθερά μας) είμαστε αρκετοί έτσι ακριβώς όπως είμαστε. Χωρίς αστερίσκω, χωρίς επισημάνεις, χωρίς "θα μπορούσες και καλύτερα". Μα να! Πάντα μπορούμε και καλύτερα. Αλλά γιατί να μην επιτρέψουμε στον εαυτό μας να χαρεί ότι ακριβώς χατάφερε και να εστιαζουμε στο χ' δεν χατάφερε;

=> Ο σκοπός της προσνάθεας δεν είναι η τελειότητα. Η προσνάθεα να αηθάξει καιεις τη διατροφή του είναι ένα δώρο χ' οχλητητητη και τα παραιθαιω χηλα του. Έτσι να ηρέσει όταν παίει καιεις να ευκρίσει τη ζωή του με το ηρηκώμευο λσωημερο να υιώει ευχρηωδύτη, γιατί από τότε αηθαξαι ποηηει!

Δεν έρω αυ να βλοπορισώ ποτέ απ' το επαχκελμα του διατοπόκου. Ξέρω όμως ότι ανυπομουώ να αρχίσω να αηθαξω τις ζωές αηθων αυθρητων, όπως αηθαξαιτε εσεις τη δικη μου. Αυθρητους με τα ίδια αχρη και ως ίδιες αυαισρηητες με μένα. Ανυπομουώ και το βιβλίο! Να βρισκομαι και να έχει να χειροκροτώ τον διατοπόκου που να ηθελα να χιω. Αυτό το χατάδι είναι ένα μεερύ ευχαριστώ και όλα όλα καιετε και μένα και και την ζωή που έχετε αρχίσει να μου χαρίζετε. Χαηές χιορτες!

Με εκτίμηση, Χύτα Βαειηυ/